

ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΝΕΑΡΩΝ ΧΟΙΡΙΔΙΩΝ

Άγγελος Καχριμανιδης

Δίχως την ανθρώπινη επέμβαση, ένα χοιρίδιο γίνεται διατροφολογικά ανεξάρτητο από τη μητέρα του και απογαλακτίζεται φυσικά, στην ηλικία των 70 ημερών, οπότε και ζυγίζει από 15 έως 20 κιλά ζων βάρους.

Η δυνατότητα του συστήματος πέψης του μικρού χοιριδίου να αφομοιώσει μια διατροφή χωρίς γάλα, αρχίζει να αναπτύσσεται μεταξύ 14 και 28 ημερών. Υποβοηθείται στην ανάπτυξη αυτής της δυνατότητας από την πρώιμη έκθεσή του σε τροφή.

Ένας άλλος παράγοντας είναι η σταδιακή αλλαγή της μορφής της τροφής από υγρή σε στερεή, καθώς και ότι η ανάπτυξη είναι πλήρως εξασφαλισμένη χωρίς γάλα από την 52^η ημέρα και μετά.

Στην δεκαετία του '60 ήταν συνήθης πρακτική στην Ευρώπη, ο απογαλακτισμός των χοιριδίων την 56^η μέρα.

Με την πρόοδο στον τομέα της διατροφής και τη βαθύτερη κατανόηση της φυσιοπαθολογίας το νεαρού χοιριδίου καθώς και με την ανάπτυξη νέων μεθόδων και κατασκευών που ελέγχουν το μικροκλίμα στις εγκαταστάσεις των ζώων κατέστη δυνατό σήμερα ο απογαλακτισμός να είναι μια πάγια τακτική την 21^η μέρα της ηλικίας του ζώου.

Η παρακολούθηση της ανάπτυξης του χοιριδίου μετά τον απογαλακτισμό του απαιτεί μια πλήρη γνώση των αναγκών της ανάπτυξης του σώματος του ζώου καθώς και της αλλαγής που συμβαίνει στη χημική σύνθεση του σώματος αναφορικά με την πρωτεΐνη που αποτίθεται καθώς επίσης και τον λιπώδη ιστό.

Στο κατωτέρω πίνακα, παρατίθεται χρονικά η αλλαγή αυτής της σχέσης.

Σχέση μεταξύ ζώντος βάρους, πρωτεΐνης σώματος και λιπώδους ιστού στα νεαρά χοιρίδια (Dividich – Seve).

<i>Ηλικία (μέρες)</i>	<i>Ζων βάρους Kg</i>	<i>Πρωτεΐνη σώματος Kg</i>	<i>Λιπώδης ιστός Kg</i>	<i>Σχέση πρωτεΐνης /λίπους</i>
Γέννηση	1,23	0,130	0,020	6,5
1	1,45	0,175	0,030	5,8
7	2,8	0,410	0,190	2,2
14	4,5	0,650	0,510	1,3
21 (απογ/σμός)	6,3	0,830	0,640	1,3
28	7,0	0,890	0,540	1,6
35	8,8	1,130	0,730	1,5

Η δραματική αυτή διαφοροποίηση της σχέσης πρωτεΐνης προς λίπος καταδεικνύει την ανάγκη όχι μόνο ποιοτικής προσφοράς πρωτεΐνης αλλά και εξίσου ποιοτικής προσφοράς λίπους για τις ανάγκες του χοιριδίου. Η ίδια επίσης ανάγκη προκύπτει για εξισορρόπηση της σχέσης των διάφορων απαιτούμενων αμινοξέων μεταξύ τους καθώς και των αμινοξέων ως προς την ενέργεια.

Οι ανάγκες διατροφής του νεαρού χοιριδίου εν κατακλείδι, απαιτεί ένα optimum ποιοτικής διατροφής τόσο σε α' ύλες όσο και σωστή επεξεργασία ώστε να αποφευχθούν διαταραχές στο πεπτικό σύστημα το οποίο είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο

και ταυτόχρονα καλείται να ικανοποιήσει τις αυξημένες ανάγκες ανάπτυξης του ζώου στη σημαντική αυτή ηλικία.

Είναι πλέον κοινός τόπος ότι όσο το χοιρίδιο τρώει περισσότερο και πιο νωρίς, κατά τη φάση αυτή της ζωής του, τόσο αυτή η διαδικασία επιταχύνεται και διογκώνεται στην προπάχυνση και πάχυνση.

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας είναι ότι το γάλα της χοιρομητέρας δεν είναι επαρκές σε καμμία περίπτωση.

Σύμφωνα με τις τελευταίες έρευνες (Harell at all) η γαλακτοπαραγωγή δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του ζώου από την 7^η – 10η μέρα από τη γέννηση και μετά. Αυτή η κατάσταση χειροτερεύει όσο προχωρεί η γαλουχία και εάν στο νεαρό ζώο δεν προσφερθεί τροφή τότε διαταράσσεται η ανάπτυξή του.

Το νεαρό χοιρίδιο μπορεί στην ηλικία των 2 ημερών να καταναλώσει έως 460 γρ. γάλακτος ανά κιλό ζώντος βάρους (Dividich et all) 30-40% περισσότερο απ' ότι συνήθως άλλες έρευνες δηλώνουν.

Με τα σημερινά δεδομένα, χοιρομητέρες μεγάλης γενετικής αξίας παράγουν 12 κιλά γάλα/μέρα, όταν πριν 20-30 χρόνια η γαλακτοπαραγωγή δεν ξεπερνούσε τα 7 κιλά/μέρα.

Παρ' όλη την γενετική βελτίωση και την ανάπτυξη της τεχνογνωσίας στον τομέα της διατροφής της χοιρομητέρας, σήμερα μια χοιρομητέρα με μια τοκετοομάδα 10 χοιριδίων, πρέπει την 21^η μέρα από την γέννηση να παράγει 18 κιλά γάλα/ ημέρα για να εξισορροπήσει την απαιτούμενη ενέργεια της δεκαμελούς τοκετοομάδας.

Το λίπος είναι η βασική πηγή ενέργειας στο θηλάζον χοιρίδιο αλλά όχι μόνο. Η εναπόθεση του λίπους είναι υποδόρια με συνέπεια να λειτουργεί όχι μόνο ως αποθήκη ενέργειας προς μεταβολισμό κατά την περίοδο του απογαλακτισμού και μετά, αλλά κύρια και σαν θερμομόνωση στην περίοδο της γαλουχίας.

Τα σημερινά σύγχρονα δεδομένα στον τομέα της διατροφής του ζώου στην περίοδο 7 έως 10 ημερών καλούνται να επιλύσουν και να εξισορροπήσουν τις ανάγκες του ζώου στην πιο κρίσιμη ανάπτυξή του προσφέροντας σιτηρέσια που είναι ικανά να καλύψουν τις ενεργειακές ανάγκες του ζώου όσο και της πρωτεϊνικές ανάγκες της ανάπτυξής του, ώστε στην επόμενη φάση της πάχυνσης να εκδηλωθεί το μέγιστο του γενετικού δυναμικού του ζώου.

Με βάση τις ανωτέρω σκέψεις έχουμε δημιουργήσει το νέο πρόγραμμα διατροφής στα νεαρά χοιρίδια.